

bør jaske Forslaget igennem. Det Lovforslag, der foreligger paa Tingets Bord i Dag, forholder sig i Virkeligheden til det, der i sin Tid blev udarbejdet i en Kommission, som en barberet Pudel til en Pudel med Pels. De ligner ikke hinanden meget, og dette er for mig yderligere betænkeligt af den Grund, at vore Nabolande har en Lovgivning med Hensyn til Aktieselskabsvæsenet, der gaar langt videre end det Forslag, vi i Dag har liggende paa Tingets Bord. Hvis jeg for Eksempel tager Sverige, har det en Aktielov, der omfatter, saa vidt jeg husker, ca. 150 Paragraffer, medens vi her ikke har ret meget mere end Trediedelen. Med de Udtalelser, jeg her fremsætter, tager jeg ikke Stilling til, om det knappe Lovforslag, vi i Dag har foreliggende, er det rette eller ikke; jeg peger blot paa, at der har været meget delte Meninger om, hvorledes en Aktielov skal se ud, og at dette efter min Mening opfordrer os til ikke at gaa let hen over Spørqsmaalet.

Hvis man deler de Betragtninger, jeg her har fremført, synes jeg, at disse maa konkludere i, at Lovforslaget her i Tinget skal være Genstand for en grundig Behandling, og hvis man nærer denne Opfattelse, simplificeres Spørqsmaalet altsaa til, om en saadan grundig Behandling kan finde Sted i disse Sommermaaneder. Her er nu Forholdet det, at man teoretisk kan svare Ja, men i Praksis gælder det stik modsatte. Enhver i dette høje Ting ved jo, i hvilken Grad det er vanskeligt i disse Sommermaaneder at holde sammen paa et Udvalgs Medlemmer til en grundig Forhandling, og jeg gaar for mit Vedkommende saa vidt, at jeg hævder, at det med Rette er vanskeligt. Jeg ser det som en Fordel for dansk Lovgivning, at dette Ting ikke bestaar af Professionals, men af Folk, der hjemme har en Virksomhed at passe og med Rette regner med, at de under normale Forhold skulde have hele Sommeren dertil og selv under de nu raadende unormale Forhold skal have nogen Tid dertil. Jeg finder det da ikke rigtigt at holde Tingets Medlemmer herinde for at fuldføre en Lov som Aktieloven, der ud fra de Betragtninger, jeg har fremsat, lige saa godt kan vente til Oktober Maaned. Jeg tror, at det vil være skadeligt for det høje Tings Prestige, hvis det vilde gaa til en saadan forjaget Behandling af Lovforslaget, som der fra enkelte Sider er ønsket, og jeg finder dette ganske særlig ud fra den Betragtning, at vi om et Ejerdingaar staar overfor en ny Samling, hvor

Medlemmerne normalt er samlede i lange Tider, og tillige ud fra den Betragtning, at det er de samme Ting, baade Landsting og Folketing, der efter alle Solemærker samles igen til Efteraaret, saa at man til den Tid har ganske de samme Muligheder for Lovforslagets Gennemførelse, som man har nu.

Efter disse Bemærkninger vil jeg gaa over til en ganske kort Omtale af Lovforslagets almindelige Tendens. I denne er der noget, der glæder mig, og noget, overfor hvilket jeg er betænkelig. Blandt det, der glæder mig, maa jeg ganske særlig nævne det, at det foreliggende Lovforslag har fastholdt den demokratiske Form, Lovforslaget har faaet gennem de forskellige Stadier, paa det Omraade, der kan betegnes ved Ordet Aktiekapitalens Størrelse. Den nedsatte Kommission begyndte i sin Tid med det, som jeg synes, ganske utrolige Forslag, at der skulde være en Aktiekapital af mindst 50,000 Kr. til Stede, for at der kunde dannes et Aktieselskab, med andre Ord, at en hel Del af de Virksomheder, om hvilke jeg allerede har talt, vilde være afskaaret fra at benytte Aktieselskabsformen. I Tidernes Løb er dette Beløb blevet nedsat, og Lovforslaget fremtræder altsaa nu med et Beløb af 5,000 Kr., og jeg kan kun anse det for en Forbedring, naar det høje Landsting har fastslaaet, at Aktiekapitalen ikke blot nominelt skal være mindst 5,000 Kr., men at det mindste indbetalte Beløb, hvormed man kan starte et Aktieselskab, skal være 5,000 Kr.

Paa andre Punkter nærer jeg Betænkelighed overfor det foreliggende Lovforslags almindelige Tendens. Man kan nemlig ikke se bort fra, at den allerede omtalte Beskæring i Virkeligheden betyder Gennemførelsen af et Stiftersynspunkt eller et Direktørsynspunkt, d. v. s. betyder større Frihed for de ledende indenfor Aktieselskaber, men paa den anden Side mindre af den Betyggelse, som i alt Fald vide Kredse i vort Folk og vide sagkyndige Kredse tidligere har fundet nødvendig af Hensyn til Aktionærerne og Samfundet i al Almindelighed. Man maa, som sagt, være paa det rene med, at den Beskæring, der er foretaget, betyder en Forskydning i den Henseende. Med Hensyn til Lovforslagets almindelige Tendens vilde jeg endnu pege paa et Forhold, som har været fremdraget oppe i det høje Landsting af to ærede Medlemmer, det 12te kongevalgte Medlem (Deuntzer) og det 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey). De var begge inde paa det ejendommelige Forhold, som vi har set